

-Hjælpen til dem, der hjælper

Hvordan er arbejdet i Kirkens Korshær ikke bare et socialt arbejde, men også en måde at være kirke på? Tidligere korshærspræst Jørgen Lasgaard har talt med udviklingschef i Kirkens Korshær, Jesper Rønn-Simonsen.

Udviklingschef Jesper Rønn-Simonsen er en af dem, der arbejder med at skaffe midler til Kirkens Korshærs sociale arbejde.

Hans rolle er derfor ikke at være direkte til stede i tjenesten for næsten, men at sørge for ressourcer til at andre kan være det. Jesper Rønn-Simonsen bruger Jesu fortælling om den barmhjertige samaritaner til at beskrive vigtigheden af, at næstekærligheden også har følgeskab af tid og penge.

- Den barmhjertige samaritaner stoppede op, tog sig tid og var generøs med sine penge. Han ville betale det fulde beløb for den tid, der skulle til, for at den forslåede mand kunne komme sig, forklarer han.

Det er også sådan Jesper Rønn-Simonsen selv forsøger at bruge sine kompetencer, så Kirkens Korshær har penge til at hjælpe de nødstedte.

Den røde tråd

Og det er i det hele taget den røde tråd i Jesper Rønn-Simonsens studier og arbejdsliv, at han vil hjælpe andre. Han smiler, da han fortæller, at han i en periode læste medicin, men måtte sande, at verden nok var bedre tjent med, at han ikke blev læge, men brugte sine evner på andre måder.

Efterfølgende uddannede han sig på CBS, hvor han opdagede, at han var særligt god til at skaffe penge. I tre år arbejdede han derefter for Hjerteforeningen,

hvor han havde held til at mangedoble indtægterne inden for sit arbejdsområde. Det var på et humanistisk grundlag og derfor anderledes, da han for 5 år siden blev ansat i Kirkens Korshær, hvor troen indgår regelmæssigt i dagligdagen. Det skulle han lære at kende. Men Jesper Rønn-Simonsen beskriver det som en frihed og glæde at opleve, hvordan arbejdet og teologien hænger sammen. Bibelfortælling og salmesang er relevant og inspirerende for det konkrete arbejde, mener han.

Møde erhvervslivet i øjenhøjde

- Vi skal møde mennesket i øjenhøjde, også når det ligger ned.

Citatet er tidligere chef for Kirkens Korshær, Bjarne Lenau Henriksens. Jesper Rønn-Simonsen breder det ud til at også at gælde erhvervslivet og alle andre mennesker, som skal mødes med god vilje og i øjenhøjde. Med tillid og tro på en nær relation i samarbejdet.

- Selvfølgelig skal vi holde fast ved vores menneskesyn, der fremhæver værdien af ethvert menneskeliv uafhængigt af, hvad det bidrager med til samfundet. Vi skal kunne sige nej, når pengene kun vil gives til det, der giver resultater. Men grundlæggende skal vi tro på dialog og forsøge at overbevise flere om at bakke op om arbejdet, siger Jesper Rønn-Simonsen.

Han dækker ikke for sig selv, men for en eller flere tilfældige fremmede. Hvem som helst, der måtte have behov for ly

Udviklingschef Jesper Rønn-Simonsen

TEKSTEN: Om verdensdommen, Mathæus 25.

Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt. For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise. Jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig.

Jesper Rønn-Simonsen om TEKSTEN:

- Det, der står i den tekst, det er det, vi forsøger at gøre i Kirkens Korshær. Det er vigtigt, at det ikke bare er et engagement, som kommer til udtryk i skåltaler ved festlige lejligheder. De mennesker, som arbejder som frivillige og ansatte i Kirkens Korshær er dedikerede til, hver eneste dag, at gøre en indsats for de mennesker, vi forsøger at hjælpe. Kunsten er at gøre det, ikke kun at tale om det. Og jeg synes, når jeg ser mig omkring, at mennesker i Kirkens Korshær, gør deres bedste.

VÆRKET: Vægmaleri fra Paris, foto Sune Saabye

Jesper Rønn-Simonsen om VÆRKET:

Billedet er et fotografi af et murparti i Paris. Det hænger på væggen i min stue og er det første man ser, for enden af en lang gang, når man træder ind i min lejlighed. Kernen i billedet er for mig den uselviske næstekærlighed, vist ved den gestus, manden med paraplyen gør. Han dækker ikke for sig selv, men for en eller flere tilfældige fremmede. Hvem som helst, der måtte have behov for ly. Manden er sort og anonym, men paraplyen, altså den næstekærlige gestus er rød, kærlighedens og passionens farve. Den gestus fordobles i den oplevelse, som en tilfældig gadekunstner giver den forbipasserende, der tager sig tid til at standse op og betragte billedet. Billedet rummer for mig også en speciel, rå skønhed. Jeg bor i et område med

gamle pakhuse i sten og ét med bindingsværk, blandet med nybyggeri i stål, beton og glas. Havens tidligere industri ligger lige ved siden af, og lidt grønt vokser frem, hvor det kan finde plads. Nyt og gammelt bindes sammen. Billedet har den samme stemning og viser betragteren, at bare du ser godt efter, kan du finde næstekærligheden og skønheden stort set over alt.

På den måde minder det meget om Kirkens Korshærs arbejde. Vi arbejder ofte i de rå dele af byerne, hvor nyt og gammelt bindes sammen i byernes smeltedigel. Og vi arbejder med næstekærlighed i præcis den samme gestus som manden på billedet, uselvisk men med kærlighed og passion. Åben for enhver, der har brug for ly for en stund.